

“यद्दृष्टान्नितो राजा तद्दिशोऽयन्नवो मतः ॥”
एतेन गुरुदृष्टान्तस्य नृपतेर्दृष्टिप्रज्ञवोऽपि न
दृष्टति । अन्यत्र तु ।

“जलचक्षुषि वट्पद्माः पूर्वादिदिग्बुधे क्रमात् ।
वास्तुनवनमिच्छन्ति निजसम्पत्तिहेतवे ॥”
नीतिशास्त्रे च ।

“वास्तुकर्म नृपः कुर्याद्गलवदैरिणो दिशः ।
दीर्घा वा चतुरस्रा वा वास्तुभूमिर्माहोषिताम् ।
एतयोर्लक्षणं तदत् फलस्य नगरे यथा ॥”*॥
अथ मानम् ।

“राजकाष्ठेन नृपतिर्वात्सारम् समाचरेत् ।
जयो भङ्गः सुखं दुःखं प्रीतिर्भौतिश्च यः स्थिरः ।
इत्यष्टौ वास्तुनामानि राजकाष्ठैरुक्तमात् ॥”
अन्यत्र तु ।

“जन्मलये महीभर्तुर्दृष्टयोरन्त एव हि ।
राजकाष्ठेस्तु तावद्दिवास्तु कुर्यान्महीपतिः ॥
सुदर्शाच्छन्दसंख्येन राजपट्टेन भूपतेः ।
वास्तुकर्मस्मरारम्भो धनधान्यलयप्रदः ॥”

एतयोरपि पूर्ववद्व्याख्यानम् ।
“राजच्छत्रेण कुत्रापि वास्तुपत्तनमिष्यते ।
तस्यापि पूर्ववन्मानमिति भागुरिभाषितम् ॥”
अथ दीर्घशृङ्गाः ।

“परनिर्मितवास्तुस्यो न तिष्ठति चिरं नृपः ।
न सुखाय न धर्माय तत्तस्य भुवि जायते ॥”
अन्यत्रापि ।

“राजान्वीर्यप्रयाशो परवास्तुकृतस्थितिः ।
न सुखाय भवेन्नृणां यथा परयच्छे यद्दृष्टः ॥
यः स्तनिर्मितवास्तुस्यो निजलयादिसंयुतः ।
विचारितपुरो राजा च चिरं सुखमनुते ॥”
अन्यत्रापि ।

“राजा खनाहुवीर्याङ्गो निजनिर्मितवास्तु-
भाक् ।

स चिरं तनुते सौख्यं स्वयद्दृष्टो यद्दो यथा ॥”
अथ कालः ।

“यथान्तोऽभ्युदिते शुक्रे केन्द्रे सुरगुरौ शुभे ।
वास्तुकर्मवमारम्भं शुक्रपन्तर्कभूमिजे ॥
यद्दृष्टो यः समयः कर्मयस्तत्र वै शुभे ।
वात्सारम्भः काव्यः शुभसम्पत्तिकामिना

राज्ञा ॥”
इति वास्तुयुक्तौ वास्तुद्वेष्टः ॥*॥

अन्यथा यथा । यदाह वास्तुकृच्छ्रम् ।
“स्वामिदस्तेचतुभिः स्यादृक्क्षेत्रेव मापयेत् ।
चोमो भयङ्करो भयः शोककण्डिजयः शुचिः ॥
वंशकृत पापकारी च विकारी प्रोभनः शिवः ।
कुणपः कामदो धूम्रो धौम्यो धनहरस्तथा ॥
धनदः सुखकृतेति वाच्योऽष्टादश कीर्तिताः ॥”
तद्वयथा ।

“आयामपरिणाहाभ्यां योऽष्टपिण्डोऽभिजायते ।
जनविशतिद्वते मागे शेषेयेता यथाक्रमम् ॥
जेमे सञ्चार्यसंहिर्भयकारी भयङ्करः ।
अथो भोगं प्रकुरुते शोककण्डिनाशनः ॥
विजयः कुरुते दृढिं शुचिः सर्वसुखं वहेत् ।

वंशकृत कुरुते वंशं पापकारी कुलापहः ॥
विकारी कुरुते दुःखं प्रोभनः शुभमाचरेत् ।
शिवः सञ्चार्यसिद्धौ स्यात् कुणपः सर्वनाशनः ॥
कामदोऽभीष्टलाभः स्यात् धूम्रो दहति सर्वशः ।
धौम्ये धर्ममतिः सौख्यं दुःखं धनहरे भवेत् ॥
धनदे धनलाभः स्यात् सुखकृत सुखकारकः ।
इति प्रोक्तोऽतिरसंज्ञेपादास्तुल्यसंग्रहः ॥”
भोजस्तु । इक्ष्मानं तथैव किन्तु युक्तिरन्या ।

खदशाब्दतो द्विगुणैस्तेः शुभावह-
चतुरस्र एव नववास्तु शिष्यते ।
किन्तु लघुदक्षमिददक्षसमितः
प्रकरोति वास्तुरतिवौख्यसम्पदम् ॥

ऊपरं वास्तुका क्लिप्ता त्रयमेतदिहनिन्दितम् ।
त्रिकोणो वर्तुलो दीर्घो यथमध्योऽष्टशृङ्गः ॥
तथा छमरूपश्च सर्पाकारस्तथैव च ।
द्विगो भिन्नो मध्यनिन्दो यजनभक्षस्तुष्यः ॥
त्रिपथो जनदोषो च दृष्टदोषो तथा परः ।
गणशुद्धाकृतिसर्वोपद्रवाः परिकीर्तिताः ॥
वास्तुखण्डे महादोषा देवास्तस्माद्विचक्षणे ।
चतुरस्रः शुभो दीर्घस्तुलाः प्रान्तः समाश्रितः ।
दीर्घविहीनो विषयो वास्तुखण्डः सुखावहः ॥”
इति युक्तिकल्पतरी वास्तुयुक्तिः ॥*॥

तत्र कालनिर्णयः ।
“वेशाखरावणाषाढमार्गफलगुणकार्तिकाः ।
सुप्रशक्ता यद्द्वारम्भे पत्नीपुत्रसन्निहिताः ॥
शुक्लपक्षे भवेत् सौख्यं कृष्णे च भवति भयम् ।
आदिह्यभौमवर्ज्यं सर्वे वाराः शुभावहाः ॥”
तथान्यत्र ।

“पूर्वमाद्यष्टमीं यावत् पूर्वार्धं वर्ज्येद्वयम् ।
उत्तरार्धं न कुर्वीत नवम्यादिचतुर्दशीम् ॥
अमावास्याष्टमीं यावत् पश्चिमास्यं विवर्जयेत् ।
नवम्यादि तथा द्वाभ्यं यावत् शुक्लचतुर्दशीम् ।
वज्रयाघातशूलं च यतीपातातिगण्डयोः ॥
विक्रमगण्डयोश्चैव यद्द्वारम्भं न कारयेत् ॥
आदिह्यद्वयोर्द्विषो नृगशिरौ ज्येष्ठा घनिष्ठो-

तरा
रेवत्याय मघानुराघहरिभिः शुद्धेः स्वभा-
वादिभिः ।

सौम्यानां दिवसेषु पापरहिते योगे विरिक्ते
तिथौ
विश्वत्यक्तेदिने वदन्ति सुनयो वेश्मादिकार्यं
शुभम् ॥”

मत्स्यपुराणेषु ।
“चन्द्रादिवर्जं लब्ध्वा लभं शुभनिरीक्षितम् ।
स्तम्भोच्छ्रायादि कर्मैवमन्यत्र तु विवर्जयेत् ॥
अग्निनी रोहिणी मूलसुतरात्रयभेद्वयम् ।
स्वातिहेस्तानुराधा च वास्तुकर्मेषु शस्यते ॥”
तथा च ।

“त्रिभिस्त्रिभिर्वैष्णवि लतिकालौ-
रशेषपुत्राप्रिधनानि शोकाः ।
शुभोर्भयं राजभयश्च न्यस्तुः
सुखं प्रवाचश्च नव प्रमेदाः ॥

नाशं दिशन्ति मकरालिकुलीरलये
मेघे घटे धनुषि कर्मसु दीर्घेच्छत्रम् ।
कन्याभूषे मिथुनके ध्रुवमर्षलाभो
ज्योतिर्विन्दः कलसिंहदृष्टेषु दृढिम् ॥
लमेर्के वज्रसम्पत्तः कोवहानिश्च शीतगौ ।
नृत्तुवंसुन्यरापुत्रे चन्द्रे सुखसम्पदः ॥
जीवे धर्मार्थकामाश्च सुतोषतिश्च भागवे ।
शनेचरे तु दारिद्र्यं राह्यावच्छं प्रवर्तते ॥”*॥
अथ प्रवेशकालः ।

“शुद्धेर्द्वादशकेन्द्रमैर्ग्रीधनगैः पापैश्चिष्यहायगै-
र्लये केन्द्रगतैश्चवा सुरगुरौ दैतयपूज्येऽपि वा ।
सर्वारम्भफलप्रविष्टिरुदये राशौ च भर्तुः शुभे
स्वयाम्यस्थिरतोदये च भवनं काव्यं प्रवेशोऽपि
वा ॥

पौष्णे धनिष्ठा अथ वारुणेषु
स्वायम्भुवर्चैः त्रिषु चोत्तरेषु ।
अक्षीयचन्द्रे शुभवाचरे च
तथा विरिक्ते च यद्द्वारप्रवेशः ॥
तिथिर्वारश्च लयादि समारम्भे यथोहितम् ।
प्रवेशेऽपि यद्दृष्ट्याहुस्तथा ज्योतिर्विन्दो जनाः ॥”
अथ द्वारम् ।

“नैकद्वारं वास्तुखण्डं न चतुर्द्वारमारभेत् ।
एकद्वारं दुःशरणं चतुर्द्वारं दुरावरम् ॥
त्रिद्वारमेव नृपतेर्वास्तुकर्म प्रशस्यते ।
द्वे सुखे तत्र चान्यत् स्यादसुखमिति निर्णयः ॥
राजद्वारस्तु तत्रैको यमद्वारस्तथा परः ।
अपह्वारं तथान्यत् स्यादिति द्वारस्य निर्णयः ॥
ब्रह्मचक्षुष्यवेशानां प्रागुदक्पश्चिमैः क्रमात् ।
सुखाद्वारं दक्षिणस्य परं तस्यापि दक्षिणे ॥
बलवदे वैरिमुखं द्वारमित्यन्यसम्मतम् ।
राजद्वारेऽन्यभूपानां शिष्टानांवा प्रवेशयेत् ॥
यात्राप्रसादपञ्चाब्धि राजद्वारेषु कारयेत् ।
यमद्वारे द्विद्वारमै द्विघटाश्च प्रवेशनम् ॥
निःसारणं न्वतानाश्च दृष्टानाश्च निवन्धनम् ।
अपह्वारेऽपरोक्षस्य गमनागमनक्रिया ॥
राज्ञे विजाययात्रा च मर्मज्ञस्य प्रवेशनम् ॥”

अथ प्राचीरनिर्णयः ।
“मज्जेरमेवा मनुजैरक्षय्याः
प्राचीरखण्डा नृपतेर्भवेन्नि ॥

राजद्वारोऽमताः सर्वे प्राचीराः पृथिवीभुजः ।
विश्रुतिस्तु तेषु पञ्चाभे पार्श्वयोः पञ्च पञ्च च ॥
पञ्चात् पञ्च च विज्ञेयाः प्राचीरा पृथिवीभुजः ।
सर्वप्रान्ते त्वावरणो नाम प्राचीर उच्यते ॥
प्रतिप्राकारसंस्थानं द्वारं नाभिसुखस्थितम् ।
तत्र जयाख्यस्य दीर्घस्य वास्तुखण्डस्य निर्णयः ॥
तद्वयथा ।

“राजच्छत्रान्तरे पञ्च राजद्वारे महीपतेः ।
राजद्वारत्रये साहज्यद्वारे प्रतिष्ठिताः ॥
अद्वारे राजद्वार्ये प्राचीराः पृथिवीपतेः ।
एवं व्यवस्थिते स्थाने मध्यमेतद्दि तिष्ठति ॥
राजच्छत्रद्वयं साहज्यमायामे जयवास्तुनि ।
परिणाहे पञ्च राजद्वारास्तिष्ठन्ति मध्यतः ॥